

ב. הפרשי פנסיה

6. לבית הדין הנכבד הוגש תחשיב מתוקן ע"פ הסכמת הצדדים – תחשיב שנערך בהתאם לחישוב שעות יומי כאשר יום המנוחה הינו יום ראשון (להלן: "התחשיב").

העתק התחשיב מצ"ב כנספח א' לסיכומים.

7. מהתחשיב המפורט עולה, כי, בהתאם לשכר הבסיס של התובע (דוחות הנוכחות של הנתבעת), ובהתאם לשיעורי ההפרשות הרלוונטיים המשתנים על פי צו הרחבה לביטוח פנסיוני מקיף במשק, סך ההפרשות שהיה אמור להיות מופרש לתגמולי מעסיק הינו 5,915 נטו לתגמולי מעסיק או $5915/0.86 = 6,878$ ₪ ברוטו (בגילום המס השולי), וכן סך של 5,981 ₪ נטו או $5981/0.86 = 6,954$ ₪ ש"ח ברוטו לפיצויים.

8. הנתבעת טענה שכספי הפנסיה הופרשו לתובע ובסך של 8,000 ₪ - 9,000 ₪ לפחות (ס' 33 לתצהיר מנכ"ל הנתבעת וגם לפרוטוקול ח.נ התובע ע"י ב"כ הנתבעת).

9. הנתבעת אף צרפה מסמכים בתצהיר גלמ"ס מיום 19.1.17 שהוגש לתיק מהם כביכול עולה כי הפקידה את הסכומים האמורים בפנסיה.

10. **בפועל** על פי מסמכים שהועברו לח"מ רק לאחרונה מב"כ הנתבעת (וגם מטופס 161 שצורף לתצהיר גילוי המסמכים של הנתבעת שנשרק לתיק) עולה כי הופקד לתובע בפנסיה סך של 3,233 ₪ בלבד על חשבון פיצויים (שלא כפוף לס' 14 וצמח בצירוף רווחים לסך 5,702 ₪ למועד הגשת הסיכומים 2/18) וכי לא הופרש דבר על חשבון תגמולים. יובהר כי גם תשלום זה נעשה בדרך של "הסבה מפוליסה" וכנראה בדיעבד.

מכתב שהתקבל לאחרונה מב"כ הנתבעת ומחברת הביטוח מצ"ב כנספח ב'.**תצהיר גלמ"ס של הנתבעת הסרוק מיום 19.1.17 מצ"ב כנספח ג'.**

11. גם בהתעלם מדרך ההפקדה ומועדה מוסכם כי סך זה (3,233), שהופקד בשנת 2013, יופחת מסכום ע"ח פיצויים ולפיכך נותרה הנתבעת חייבת לתובע סך של 6,878 ₪ על חשבון תגמולים וכן סך של $6,954 - 3,233 = 3,721$ ₪.

12. בסה"כ נותרה הנתבעת (לפי דוחות הנוכחות שהגישה) חייבת לתובע לפחות סך של **10,599** ₪ כהפרשי פנסיה ופיצויים.

13. יצוין כי ממסמכי הנתבעת בתצהירה ותצהיר הגלמ"ס (כמו גם מפניית משרד הכלכלה) עולה כי דווקא הייתה מודעת (לטענתה) לחוסר בהפרשות אולם בכל זאת סכומים אלה לא שולמו עד למועד זה.

14. כתוצאה מכך הפסיד התובע תשואות משמעותיות בקופה על פני שש שבע השנים האחרונות ולכל הפחות על הנתבעת לפצותו בסך של **10,599** ₪ בצירוף ריבית והצמדה ממועד החבות (אמצע תקופת ההעסקה – 6/11) או לחלופין ממועד סיום ההעסקה.

ג. פדיון חופשה

15. הגם שהוכח שהנתבעת ניהלה מעקב נוכחות בטביעת אצבע (חקירת התובע והצהרתו לעומת היעדר הצהרה סותרת או עדות ר"ח או פירוט לגמי מקור הדוחות שהוגשו) בחרה הנתבעת להגיש דוחות עגולים שמקורם ומהותם לא ידוע (כאשר סוכם, ע"פ הצעת בית הדין הנכבד, כי יחייבו לחישוב השעות הנוספות) וכמובן לא הציגה פנקס חופשה.

16. בין כה ובין כה, גם על פי דוחות אלה (המשקפים נוכחות מלאה בחודשים הרלוונטיים), הוכח כי התובע לא יצא לחופשה ובוודאי לא קבל פדיון חופשה בהסכמה (מה גם שכל התשלומים בתלוש שולמו עבור שעות עבודה כפי שהיו בפועל), ומשכך **ובמגבלת ההתיישנות עליה עמדה הנתבעת** (הגם שצורפו דוחות ותלושים מהם עולה בבירור כי לא שולמה חופשה החל מתחילת ההעסקה ועד למועד סוף תקופת ההתיישנות וכי באורח פלא רק לאחר מכן הופיעו רכיבים פיקטיביים), נותרה הנתבעת חייבת לתובע את הסך של **8,755 ₪** שנתבע בכתב התביעה ובתוספת **ריבית והצמדה מאמצע תקופת החבות**, קרי - חודש 8/11 או לחלופין ממועד תום תקופת ההעסקה.

ד. השלמת פיצויי פיטורים

17. אין חולק שהתובע – שגם היום מתקשה מאוד בעברית - לא כתב מכתבי התראה לנתבעת בנוגע להפרת זכויותיו.

18. עם זאת, במקרה דנן שאר ה**נסיבות** כפי שהוכחו והתבררו אכן מוכיחות את טענת התובע לפיה נאלץ לעזוב את עבודתו בשל ההפרה השיטתית של זכויותיו שלא תוקנה חרף התראותיו:

19. **ראשית**, נדמה שלא יכול להיות חולק שזכויות התובע אכן הופרו בשיטתיות לאורך כל תקופת ההעסקה ולאחר סיומה וככל הנראה ומטבע הדברים בשל כך שבשנותיו הראשונות וטרם העמיק מערכת זוגית עם אזרחית ישראל, לא היה מודע ולא יכול היה לעמוד על זכויותיו במשך שנות העסקתו הראשונות, כפי שכל עובד סביר היה עושה.

20. **שנית**, אין חולק שסמוך לסיום תקופת ההעסקה אכן קבלה הנתבעת התראה כתובה מפורטת ממשרד הכלכלה באשר לאי תשלום זכויות התובע ולטענת הנתבעת עצמה (למשל בסעיף 16 לתצהיר מנכ"ל התובע וגם בח.ג) התובע אף "**הגיש נגדנו** תלונה במשרד התמי"ת כלכלה".

21. **שלישית**, אין חולק שמיד לאחר סיום העסקת התובע כבר נשלח לנתבעת מכתב התראה בנושא אי תשלום הזכויות המגיעות לתובע בסך של יותר מ 180 אש"ח, ולכן לא סבירה טענת הנתבעת כי לא היו לתובע תלונות.

22. **רביעית**, אין חולק (לאור התצהירים, הטענות, היעדר חקירה או הכחשה, וגם לאור תצהירי הנתבעת ומה שלא נכתב בהם) כי במועד סיום העסקתו הנתבעת ניסחה עבור התובע מכתב "סילוק" באנגלית ובעברית (שצורף גם כעמוד האחרון לכתב ההגנה עצמו ולתצהיר הנתבעת מיום 19.1.17 וגם בתצהיר התובע (ס' 11) עליו לא נחקר), ולפיו הודתה באי תשלום הפרשי פנסיה חלק מעסיק והתנתה את התשלום בחתימת התובע על המכתב, אולם התובע לא הסכים לחתום עליו. משכך, ברור כי גם התובע וגם הנתבעת ידעו על אי קיום תשלומי הפנסיה עובר לסיום תקופת ההעסקה אולם חרף זאת המחדל לא תוקן.

23. **חמישית**, הנתבעת מבססת את טענתה על מכתב עליו כביכול חתום התובע ובו כביכול הביע את שביעות רצונו מתנאי ההעסקה. לא רק שהנתבעת לא הוכיחה את חתימת התובע כפי המוטל עליה (וגם לא פירטה מי ניסח את המכתב הדומה להפליא למכתב האחר שצורף לתצהיר גלמי"ס שהגישה ומול מי הוא נחתם כביכול), אלא שברור כי גם אם היה נחתם המכתב על ידי התובע הרי שבהיעדר גרסה אנגלית למכתב (כפי שידעה לצרף במכתב הסילוק בכתב דומה, שלגביו אין חולק כי לא נחתם) ברי כי לא יכול היה להיות מודע לתוכנו. לא קשה

גם להבין כי אופן ניסוח המכתבים הנ"ל ועצם תוכנם ומטרתם מעיד לכשצמו על זהות המנסחים ומטרתם – מנהלי הנתבעת אשר בקשו להתגונן מול טענות התובע הקיימות.

24. **שישית**, הנתבעת לא מסבירה הכיחד התובע ששש כביכול לכתוב למנהליה מכתב שביעות רצון בנוגע לתנאי העסקתו לא הסכים לחתום על מכתב סילוק ולפיו הוצע לו סך של 15,000 ₪ כפיצוי.

25. **שביעית**, התמונה האידיאלית שניסתה לצייר הנתבעת בנוגע ליחסי הצדדים עם סיום ההעסקה לא עולה בקנה אחד גם עם התלונה שהוגשה למשטרה על איומים. בעניין זה מופנה בית הדין הנכבד לתשובות התובע הברורות בחקירתו בעניין זה, ומנגד להצהרתו בפה רפה של מר [REDACTED] ממנהלי הנתבעת – בה נכתב כי הוא אינו "זוכר" שהוא איים וכי אינו "טיפוס שמאיים". גם טוען ש"הופתע" מתביעתו של התובע אולם לא הצהיר בנוגע למכתבי ה"סילוק" שנטען שניסח.

26. **לסיכום** – הנתבעת מנסה לבסס טענתה בעניין זה על הפרוטוקול בנוגע לתשובת התובע בחקירתו לשאלה כפי שתורגמה לו על ידי המתרגם בעניין הפנסיה, אולם ברור כי זו לא הייתה כוונת התובע (אלא התייחס לכך שלא הקימו לו פוליסה בתחילת העסקתו), שכן כבר הוכח **בכתובים** ובמסמכים שהגישה הנתבעת **עצמה** וגם מפרוטוקול משרד הכלכלה, שהן התובע הן הנתבעת היו מודעים לעניין אי תשלום זכויות והפרשי הפנסיה עובר למועד סיום ההעסקה, ובוודאי שהתובע היה מודע לפחות לקיומה של החבות להפריש כספים לפנסיה.

27. **לכן**, הוכח כי בחירת התובע לעזוב את מקום העסקתו הייתה מוצדקת ונבעה בעיקר בשל אי תשלום זכויות מינימאליות וההעסקה פוגענית ולא בשל קיומה של מערכת יחסים עם אשתו, שהחלה הרבה לפני כן. בנסיבות אלה, לא ניתן היה לצפות מהתובע להמשיך להיות מועסק בעבודתו, ברי כי התובע יכול וצריך היה להשתכר שכר גבוה יותר על פי חוק אצל כל מעסיק ובפרט לאור שכרו הנמוך והיקף העבודה. ברור כי לא ניתן היה לצפות מהתובע (או מכל עובד אחר) להישאר בעבודתו ולאחר שהנתבעת לא תקנה דרכיה התפטרותו הייתה מוצדקת ובדין **מפוטר** (הנתבעת אף הייתה צריכה לצפות זאת מראש גם אם מטבע הדברים כבר לא יכלה למצוא עובד אחר אשר יעבוד עבורה באותו שכר כולל).

28. לכן, התובע יטען כי על הנתבעת גם לשלם לו סך של 21,483 – 3,233 (חלק שהופקד לפנסיה) = **18,250** ₪ כהשלמת פיצויי פיטורים ובתוספת ריבית והצמדה ממועד סיום ההעסקה.

ה. שכר טרחה והוצאות

29. בשל סירובה העיקש של הנתבעת לשלם לתובע את הסכומים שמגיעים לו (גם על פי חישוביה היא - אם היו נעשים בכנות) ואי הצגת דוחות הנוכחות האותנטיים האלקטרוניים, נדרש התובע לנהל משפט מתיש בפני בית הדין הנכבד.

30. בתיק זה נאלץ הח"מ להתייבב שלוש פעמים לדיון [REDACTED] שלוש פעמים נוספות לדיון [REDACTED] בן להגיש בקשות/תגובות רבות להליכי ביניים מיותרים (יצוין כי בגין דיון אחד כבר נפסקו הוצאות בסך 2,300 ₪ בהיעדר התייצבות הנתבעת).

31. יצוין, כי עלות כרטיסי הטיסה **בלבד** [REDACTED] לא כולל הוצאות נסיעה/חניה) הסתכמה בסך של 1,544 ש"ח ובנוסף נדרש התובע לבצע 2 מסירות משפטיות [REDACTED] הסתכמו בסך של 525 ₪ ולשלם אגרה בסך 286 ₪.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

לאחר הפסקה.

ב"כ התובע:

מוסכם שהחישוב שכולל את דמי החגים זה 70,810 ₪ נטו. נבקש פסק דין חלקי על הסכום הזה. סכום זה יחולק לשבעה תשלומים שווים שישולמו החל מ- 15 לחודש דצמבר 2017 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן, בהמחאות שיועברו עד ליום 15.12.2017, למשרד ב"כ התובע, ברחוב הפנינים 1 יפו, וההמחאות יירשמו לפקודת ב"כ התובע, למוטב בלבד.

ב"כ הנתבעת:

אין לי התנגדות. זה בדיוק המתווה.

פסק דין חלקי

1. ניתן בזה תוקף של פסק דין חלקי להסדר כפי שעולה מהפרוטוקול.
2. הצדדים הסכימו להגיש סיכומים בפני כב' השופט טוינה, בכל הנוגע לסוגיית פיצויי הפיטורים ופדיון חופשה שנתית ופנסיה, במסגרת זו יטענו הצדדים לגבי שלושת הרכיבים הנ"ל.
3. הצדדים יבדקו האם אכן כטענת הנתבעת, בוצעו מלוא ההפרשות לפנסיה, והתובע יודיע לבית הדין בתוך 30 יום האם הוא עומד על התביעה ברכיב זה.
4. בהתאם להודעת ב"כ התובע כמפורט בסעיף 3, ובהמשך לה, יגישו הצדדים סיכומיהם בכתב בפני כב' השופט טוינה, כדלקמן:
התובע יגיש סיכומיו עד ליום 11.2.2018.
הנתבעת תגיש סיכומיה עד ליום 15.3.2018.

1
2

שנה	שכר יסוד	הפקדות המעסיק	סה"כ הפקדות המעסיק
2009	33,804	3.34%	1129
2010	55,224	5%	2761
2011	56,401	6.67%	3762
2012	57,832	8.34%	4823
2013	10,991	10%	1099
סה"כ			13574

16.

8 כאמור בענייננו, הפקידה הנתבעת לקרן הפנסיה לטובת התובע סכום של
 9 3,223 ₪²⁹ ומכאן שעל הנתבעת לשלם לתובע פיצוי בגובה הפקדות המעסיק
 10 לטובת רכישת זכויות פנסיה לתובע בגובה ההפרש בין הסכום שהיה עליה
 11 להפקיד (13,574 ₪) להפקדה בפועל (3,223 ₪) – דהיינו סכום של 10,351 ₪.
 12 לסכום האמור יתווספו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מאמצע תקופת החיוב,
 13 חודש יוני 2011.

סוף דבר:

17. מהמקובץ עולה כי על הנתבעת לשלם לתובע את הסכומים הבאים:

18
 19 יתרת דמי פדיון חופשה – בסכום של 781 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק
 20 מיום 1.4.2013.

21
 22 פיצוי בגין אי ביצוע הפקדות לקרן פנסיה – בסכום של 10,351 ₪ בצירוף הפרשי
 23 הצמדה וריבית כחוק מאמצע תקופת החיוב, חודש יוני 2011.

24
 25 18. משהתקבלה התביעה בחלקה – כאמור בפסק הדין החלקי ובפסק דין זה -
 26 תשלם הנתבעת לתובע הוצאות שכר טרחת עו"ד בסך של 5,000 ₪ בצירוף
 27 הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום.
 28

²⁹ כפי שעולה מאישור מנורה מבטחים, המצורף לסיכומי התובע.

